

„Edinost“

Izšla dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto glt. 21.—
Za samo večerno izdajo 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnina je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč., ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč., več.

EDINOST

(Večerno izdaje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglast

se računajo po vrstah v petiti. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbli.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnina, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo. Naročnina in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravištvu, odpravištvu in sprejemanju inseratov v ulici Molin piccolo št. 3. II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Dunaj 11. Glasom poročil tukajšnjih listov, je cesar sprejel danes voditelja katoliške ljudske stranke, dr. Kathreina, v daljši avdiijeni. Popoldne je sprejel cesar ogerskega ministerskega predsednika, pl. Szella, ki se je potem posvetoval z ministrom za zunanje stvari, grofom Goluchowskim, in državnim finančnim ministrom, pl. Kallayem. Jutri zapusti pl. Szell Dunaj.

Barcelona 11. Klub avtonomistov v Catalani je izdal proglas, v katerem zahteva avtonomijo provincij. To edino da bi moglo rešiti Španjko. Vse govori o tem proglasu.

Carigrad 11. V Bajrutu je umrl neki Grk za kugo. Izdali so stroge naredbe, da se prepreči razširjanje bolezni.

Kijev 11. V volhinjski guberniji so zaprli 30 sinagog in to po ukazu gubernatorja.

Rennes 11. Kakor se čuje, so se danes popoldne zbrali člani vojnega sodišča v posvetovalje, da-li bi naj podpirali prošnjo, da se Dreyfusa ne kaznuje z izgubo častniškega dostojanstva.

Bellgrad 11. Včeraj popoldne se je zaslisevalo ves čas Taušanovića, ki je oporekal vsem obdolžitvam. Obrekovanje izvira od strani neznanih mu oseb. Zapiski o Milanu in Milošu Obrenoviću so prevodi iz Rankejeve zgodovine ter so bili napravljeni za sestavo srbskega zgodovinskega dela. Pred 3 leti je izstopil iz radikalne stranke, s katero vodji poslej ni bil v nobeni zvezi.

Danes so rekly štiri priče, da je Pašić na šetališču v Požarevu dejal dvema kmetoma: Bodita mirna, v kratkem pričakujemo v Srbiji važnih dogodkov. Pozdravita naše in recita jim, naj so pripravljeni. Pašić taji, ter izjavlja, da ni bil na požarevaškem sprehajališču.

Stojan Protić dokazuje, da odrekanje davkov ne tvori veleizdaje. Kresović da mu ni znan. Nikolića ni nikdar videl v radikalni tiskarni. S Taušanovičem je živel v vednem prepiru. Tudi s Pašićem ni imel nobene zveze. Da je bil prej obsojen, to ne more sedaj služiti kakor dokaz proti

njemu, kajti tudi sedanja vlada mu je ponujala visoke službe, katerih pa ni hotel sprejeti.

Lastnik tiskarne Stanojević oporeka, da bi bil kaj zakrivil; leta 1883. je bil radi ustaje obsojen. Milan ga je pomilostil; zato mu je hvaležen ter nima nobenega vzroka, da bi sedaj deloval proti Milanu. Izpovedi Kresovićeve imenuje navadne laži. Kresović zatrjuje svoje.

Pariz 11. Sebastiana Faurea so začasno izpustili iz zaporu, ker ni mogel nobeden svedok potrditi, da bi bil on med napadalei policijskega komisarja ob izgredih dne 20. avgusta t. l.

London 11. »Times« javljajo iz Buenos Ayresa: Financijske predloge o konverziji denarja, ki je v prometu, pridejo prihodnji četrtek v senatu in čez teden dni v komori v razpravo. Kolikor se more sedaj soditi, se sprejmejo ti zakonski načrti brez vsake izpremembe.

Washington 11. Glasom poročil, došlih zunanjemu uradu, je položaj v Venezueli še dalje resnejši. Zlasti v notranjem dežele raste nezadovoljnost; bilo bi torej umestno, da se pošlje kaka ameriška vojna ladja na lice mesta.

Protest radi italijanskega gimnazija v Pazinu.

(Izvirni dopis iz Jelšan.)

Naš občinski zastop je imel dne 24. avgusta svojo sejo, v kateri so razpravljali tudi o načinu, kakor je deželni odbor agitoval za italijanski gimnazij v Pazinu.

Ko je prišla namreč na vrsto točka »Razno«, je prijavil gospod župan občinskemu zastopu, da je vprašal deželni odbor z dopisom od dne 24. junija 1899 št. 41315 koliko dijakov bi bilo v tej občini za deželni realni gimnazij z italijanskim učnim jezikom v Pazinu? Občinski zastop je smatral to postopanje deželnega odbora za predrznost in je na predlog g. Fidela sklenil sledeči protest z mlogom, da ima županstvo odposlati istega na gospoda ministerskega predsednika grofa Thuna, a prepis c. kr. okr. glavarstvu na Voloskem:

»No, take sile pa vendar ni«, je dejal Šimčev Jernej, ki je ravno brusil koso. Saj radi prihajamo k vam na delo, samo to je, da smo včasih že drugam obljubili in potem seveda ne moremo priti. — Kje so pa stric Urban? Že tri dni kosim pri vas, pa jih še nisem videl. Trdni so še, lahko bi vam kaj pomagali.

»Pomagaj, — Urban pomagaj, seveda! Raje hodi kamenje tolč na cesto, če nima nič tesanja, nego bi pomagal meni. Tisto presneto žganje ga je zmešalo vsega. Kar okoli hodi, včasih ga ne vidim ves teden«. Tako je tožil gospodar Matija čez svojega brata.

Pridno so še kosili kosei, gospodar pa je zapeljal voz malo naprej, kjer je bilo že dva dni pokošeno in se je trava že posušila popolnoma.

Par grablječie mu je pomagalo, da je naložil voz in ker je solnce že zašlo, je dejal še družim kosem, naj puste delo in gredo z njim domov večerjat.

Gospodinja je menila, da pridejo malo pozneje in zato še ni bila gotova z večerjo. V zadregi si je brisala s predpasnikom pot z vročega

»Obč. zastop protestuje najodločneje proti ustanovitvi realnega gimnazija z italijanskim učnim jezikom v Pazinu.

Mi nimamo nič proti temu, da se osnuje v Pazinu italijanski gimnazij, toda isti naj se osnuje na troške italijanske gospode, a ne na troške našega izmolženega in izmučenega naroda. Protestujemo pa, da hočejo na naše troške otvoriti novo tvornico za umetno proizvodnjo narodnih odpadnikov.

Protestujemo, da agitira deželni odbor, da bi pošiljali svoje otroke v italijanske šole, kjer bi se isti vzgajali v sovražtvu do lastnega naroda.

V ožigled nečuvnim zasramovanjem, katerih so deležni naši narodni zastopniki, zastopajoči ogromno večino prebivalstva Istre, od strani brutalne deželnozborske večine, v ožigled nečuvnemu preziranjju in zaničevanju, ki ga je deležen naš narod od strani one klike, katera si edino prilasčuje pravo povzdigovati glas v ime Istre, one klike, katera opira vso svojo moč le na nezakonitosti in brutalno silo, v ožigled nečuvnemu, doslednemu zanikanju pogojev za naš narodni obstanek od strani v Istri vladajoče italijanske klike, v ožigled infamiji, s katero se nam odrekajo vsaka tudi najprimitivnejša sredstva za našo narodno izomiko, protestuje ta obč. zastop najsvetaneje proti realnemu gimnaziju z italijanskim učnim jezikom v Pazinu.

Obč. zastop protestuje proti osnovi italijanskega gimnazija v Pazinu ne iz sovražstva do so-deželanov italijanske nerodnosti, ampak zato, ker noče, da bi se na naše troške vzdrževalo novo gnezdo za širjenje sovražstva in prepira mej narodnostima, živčima v deželi.

120 tisoč v Istri živečih Italijanov ima svoj državni gimnazij v Kopru in z istim je dosti preskrbljeno za srednješolsko izomiko italijanske mladine. Vendar mi nimamo nič proti temu, da si italijanska gospoda osnujejo kolikor srednjih šol jim drago, a to naj store na lastne stroške, a ne na stroške vse dežele.

Slovensko-hrvatsko, kakor italijansko ljudstvo

čela in zatrjevala, da bo čez četrto ure že vsa jed na mizi.

»E saj ni take sile, ne«, so dejali kosei, »saj lahko počakamo. Pa to seno zmečemo na senik; malo se še vidi in dosti nas je tudi«.

In res so šli v skedenj, kamor so že poprej zapeljali seno. Gospodar sam je splezal hitro gori po lestvici, da bi odmetaval seno, katero bi mu podajali od spodaj. Hotel je odpreti lino, da bi se bolje videlo, a že o prvem koraku je zadrl ob nekaj. Zazdalo se mu je, da je človeško truplo. Prelatela ga je groza in z glasnim vzklikom je odskočil nazaj. Da ni bilo spodaj ravno voza z senom, na katerega je pal, bil bi lahko ponesrečil. Navzoči so priskočili v strahu, kaj da je. Gospodar se je tako prestrašil, da je komaj povedal v pretrganih stavkih, kaj se mu je pripetilo.

Ženske so kričale, a moški tudi niso vedeli, kaj bi storili. Nazadnje se jih je vendar nekaj ujunačilo, da so šli pogledat, kaj je prav za prav. Odmašili so lino in lasje so se jim ježili, ko so zagledali grozen prizor: na vrvi je visel — Kadinov Urban.

(Zvršetek pride.)

P O D L I S T E K.

Vaški sliki.

I.

Kadinov Urban.

Pri Kadinovih so kosili. Gori v dolgem lazu so kosili kosei, da jim je kar pot tekel po čelu in grablječie so premetavale pokošeno travo, da so jim žarila lica.

»Ej fino seno bo! Diši tako lepo in dosti ga je tudi«, tako je opomnila neka grablječica proti Kadinovemu Matiji, ki je prišel pogledat, kako mu kaj ljudje delajo in je pripeljal voz, da se zvečer naloži, kar bo suhega.

»Bo že, bo že!« je odvrnil Matija. »Ko bi le ne bilo dežja, še tisto rebrnino nad vasjo bi rad pokosil do nedelje. Pa kaj, ko je tako težko dobiti delaveev. Človek jih prosi za božjo voljo, a še komaj dobi koga, ki bi mu prišel kositi za en dan. — Včasih so se še ponujali. Zdaj? Zdaj je treba pa moledovati, kakor da bi prosil v bogaine«.

v Istri želi živeti mirno eden poleg drugega, ker je odločeno že od narave, da morati obe živeti na istem kosčeku zemlje. To mirno življenje pa je možno le na podlagi popolne in absolutne ravnopravnosti. Toda ravno te ravnopravnosti noče ona oligarhija, ki je držala obe ljudstvi, živeči v Istri — to je slovensko-hrvatsko in italijansko — v sponah suženjstva skozi stoletja. Zdaj, ko je prišlo ljudstvo do tega, da se zaveda in zahteva svojih pravic, boji se ona oligarhija za svoje pozicije; in zato hujša naše sodeželane italijanske narodnosti proti nam, da jej je mogoče v motni vodi ribariti.

Občinski zastop ne protestuje proti italijanskemu gimnaziju v Pazinu kakor takemu, ampak proti italijanskemu gimnaziju na deželne stroške, to pa še osobito zato, ker smatra ustanovitev istega le za demonstracijo proti hrvatskemu gimnaziju le-tam.

Osnovanje italijanskega gimnazija na stroške vse dežele je tatvina na narodu hrvatsko-slovenskem in zato občinski zastop protestuje, da bi se italijanski gimnazij odprl na deželne stroške.

Mi protestujemo, da bi se na naše stroške prirejale demonstracije, protestujemo, da bi se prirejale proti našemu narodu demonstracije na stroške tega izmolženega in izmučenega naroda.

Županstvu pa se naroča, da pozove visoko c. kr. vlado, naj stori že enkrat konec neznosnim, v Istri vladajočim razmeram.

Naj pokaže ta visoka c. kr. vlada, da so državni temeljni zakoni tudi za Istro in naj zaustavi komedijo, katero tira gospodujoča italijanska klika! Naj ta visoka c. kr. vlada pokaže, da naj velja tudi za Istro edino resnični rek: *Justitia regnum fundamentum.*

Ta izjava je bila vsprejeta navdušeno in enoglasno.

Ne spimo!

V razmišljanje in uvaževanje.

V Pragi, koncem avgusta 1899.

Mislím, da ni odveč, ako se nekoliko ozremo na obstoječe razmere mej nami slovanskimi narodi v Avstriji in pa mej Nemei v Avstriji in Nemčiji. Menenja sem, da je to za nas prav zelo poučno. Naivni v nas menijo, da se nam ni učiti od Nemecev, temveč od Rusov in Francozov. Kako puhla in prazna je le-ta trditev, o tem pisati bi ne bilo malo netečno, ko vendar vsaki razumen človek ve in vidi, da baš Nemei mogó služiti za najboljše učitelje, katere bi tudi morali mi posnemati temeljito in vsestransko.

Poglejmo nekoliko v minolost. Tu vidimo vrlo natančno, kako so si Nemei v Nemčiji opomogavali, kako so rastle in — kam so dorastle. Ne potrebujem posebno pokazovati na Kraljevi gradu in na predobro poznano razdobje 1859—66. Tudi ne smem! Idimo dalje. Leto 1870. je zapisano s krvavimi črkami v pestri zgodovini slavne nekdanje Francozke, z — zlatimi pa v povesti Nemčije. In Bismarek? Bil je diplomat ter imel srečo, da je živel v njemu predobro odgovarjajočem obdobju, katero je poznal v tančine. Naša monarhija mu ni bila nepoznana, a qui bene distinguít bene docet. Ali tudi Bismarek se je postalal in nadomestile so ga nove sile, nove moči.

In Nemčija je v treh desetletjih postala svetovna moč. Zavzela je odlično mesto v politiki. Jedno prvih pa na svetovnem trgu. Princ Friderik je izrekel o odpretni umešniško-obrtnega muzeja v Berlinu te-le krilate besede: «Leta 1870. smo premagali Francijo na bojišču, sedaj jo hočemo še na polju trgovine in industrije». In te ponosno izgovorjene besede so se uresničile. — — —

Leta 1872. (po I. Žitku) je Francija prodavala v tujino blaga za 3760 milj. fr., Nemčija pa za 2975 milijonov frankov. Francija je torej Nemčijo nadkriljevala za 785 milj. fr., to je, skoro za tri četrtine milijarde. V dobi petih let je pa Nemčija že dosegla Francijo, leta 1895. pa se je situacija docela spremenila. Nemčija je že nadkriljevala Francijo za tri četrtine milijarde (768 milijonov frankov). Izvoz Nemčije je tvoril 4144 milj., Francije pa — 3376 milj. fr. Bilanca Nemčije se je v 20 letih zboljšala za 1169 milijonov, bilanca Francozke pa — poslabšala za 400 milijonov frankov.

Francija je imela l. 1848. več prebivalcev, nego jih je imela Nemčija, katera jih šteje sedaj nekaj nad 53 milij. Francija jih pa ima 38.500.000. In da-si se Nemei iz Nemčije zelo selijo, se je vendar zvečalo doma število prebivalcev od nedavna za 12¼ milijona. Dalje. Leta 1870. je Nemčija posedovala samo dve velemedsti, Hamburg in Berlin, sedaj jih ima trideset, ki so velika središča in zavetišča trgovini in industriji. In rapidno rasto. (Primerimo sedaj Hamburg s Trstom, ali ne pozabimo o tem, da sta si bila nekdanj — jednaka!) In prebivalstvo teh mest se čudovito množi. Od l. 1870. se je število pečajočih in bavečih se z industrijo in trgovino povečalo za 8½ milijona. In to število nam pa ob enem tudi kaže, da je Anglija za dva milijona za Nemčijo. Torej: kmalu bo imela Nemčija več prebivalcev nekmetovalcev, nego sama Anglija.

Nemška industrija si pridobiva z vsakim dnem več tal v Angliji sami ter tako izpodkopuje domačo angleško obrt. Opozorjam na delce g. Williamsa «Made in Germany» (Izdelano v Nemčiji), katero — dasi je vrlo tendenčno pisano, ipak zelo dobro označuje nevarnost Nemčije angleškemu industrijaleu in trgovcu.

Za dobe, ko je postala cesarstvo, ni imela Nemčija na morju nikakega vpliva. Sedaj pa tvori pomorska trgovina Nemčije 65 odstotkov vse njene trgovine. Leta 1897. je pripadalo Nemčiji 73-8 odstotkov vseh onih neštevilnih ladij, ki so obiskale nemške luke. Kakor vidimo torej, je tujina poslala v nemške luke l. 1897. — le 26-2 odstotkov. Vemo pa, da ni baš malo število tujih ladij, ki prihajajo v nemške luke, zlasti v Hamburg in Bremen. S tega si že nekako moremo zračunati velikansko moč Nemčije na morju. Ladijevje Nemčije je l. 1898. štelo 3690 ladij (mej njimi 1170 parnikov) z nosnostjo 1.550.000 tun netto. Torej resnična nosnost nemškega ladijevja bi bila označena z 4.400.000 tun.

V južni Afriki je Nemčija prevzela ulogo voditeljice. Največjo veljavo ima v Braziliji, kjer se v nekaterih krajinah govori samonemški. Hamburgski komisijonarji so gospodarji na tamošnjih trgih. Vpliv Nemčije raste tudi v Argentiniji, Chili, Venezueli, Guatemali, Maroku, Tripolitu etc.

In kaj pomaga Nemčiji na tem napredovanju?

Blondel pravi: «Proučavaje napredek nemške industrije sem spoznal povsod silo združevanja. V Nemčiji ni danes le količkaj večega mesteca, katero ne bi imelo izdelovalnega ali pa prodajalnega društva.»

V resnici je, kakor pravi Blondel, v Nemčiji asocijacija zelo razvita. Poznana je na daleko delovanje društva «Central-verband deutscher Industriellen». Njegov časopis «Deutsche Industrie-Zeitung» je izboren list, njegov sekretariat pak najboljša informacijska pisarna trgovskim, obrtnim in podp. društvom.

(Zvršetek pride.)

Politični pregled.

TRST 12. septembra 1899.

Razmere na Primorskem so dobile zopet novo ilustracijo. In to je morda najdrastičnejša ilustracija, kolikor smo jih doživeli dosedaj.

Da niti tako mirno, strokovno zborovanje, kakor je imelo biti zborovanje **zaveze slovenskih učiteljskih društev**, da niti tako zborovanje s takimi eminentno kulturnimi nameni ne ostaja nedotaknjeno od boja, ki se bje — govorimo kar naravnost! — mej vladnim zistomom v tej deželi in med narodom, borečim se za svoja najprimitivnejša prava — dá, ekolnost, da se niti učitelji ne smejo več razgovarjati na svojih tleh — in goriška tla so naša tla — o svojih stanovskih koristih in o sredstvih, s katerimi naj bi se povzdigala splošna ljudska izobrazba in s tem vekšala obča človeška kultura: to, dragi čitatelji, je ilustracija razmer, ki pretresa dušo, ki polni naše srce z žolčem in ki dela, da se nam krčevito stiskajo prsti.

Saj smo navajeni marsičemu, ali na to nismo bili pripravljeni več, da bi mogla še v sedanji dobi biti kje oblast, ki bi zabranila učiteljem zborovanje, ki bi jim ne dovolila zapeti nedolžno pesem in ki bi jim ne dovolila niti tega, da bi se sešli na skupen obed: ne, na kaj takega nismo bili več pripravljeni. In vendar se je dogodilo in

vendar vidimo, da smo bili do sedaj — sodeči razmere na Primorskem — poleg velikega pesimizma še vedno optimisti. Okrajno glavarstvo v Gorici nam je dalo krepko lekcijo, poučivši nas, da smo bili tepeji, ako smo mislili, da više ne more borba med vladnim zistomom in nesrečnim narodom slovenskim.

Okrajno glavarstvo je prepovedalo zborovanje zaveze in vse druge slavnosti. In da ne bo nobene dvoma o pravih nagibih, ki so vodili gospode v Gorici, o efektu, ki so ga hoteli doseči, je prepovedalo v zadnji dan in brez vsakega utemeljevanja. Ta dogodek kriči do neba in od njega usodnost ni postala prav čisto nič manjša potem, ko je namestništvo nekoliko skrečilo drakonično odredbo okrajnega glavarstva. Ne, nam se zdi, da je namestništvo, dovolivši zborovanje, a hkratu zabranivši koncert in skupni obed, prililo v čašo žolča še čašo žgoče in krvave ironije! S tem, da ni popolnoma razveljavilo nečloveškega odloka okrajnega glavarstva v Gorici, se je visoko namestništvo le identifikovalo z nagibi in nameni okrajnega glavarstva in onih, ki so v pristranih zvezah s to oblastjo.

Britko je to in mora rezati v dušo. Za časa najhujih nemškoliberalnih prosledovanj smo mogli prirejati tabore pod milim nebom, na katerih se je zbiralo na tisoče ljudstva, danes pa se ne morejo sestajati več niti vzgojevalci naše mladine na razgovore o svojih stanovskih koristih in o blaginji ljudskega šolstva!!!

Ta paralela je kričeča ilustracija kričečih razmer na Primorskem! In mi naj bi bili — dobri!

K položaju. Včerajšnji avdiijeneji nemškega konservativca dra. Kathreina pred cesarjem se pripisuje velikanska važnost, ker sodijo, da bo nemški katoliški ljudski stranki poverjena akeija za pomirjenje. Prve korake v ta namen da uvede predsednik zbornice, dr. Fuchs. Pozvati hoče vse načelnike klubov na konferencije. Da pa tem dogodkom in pripravam ni iskati začetka še le v avdiijeneji dra. Kathreina, ampak da se stvar kuha in pripravlja že dlje časa, je razvidno iz komunikéja, izdanega ravnokar o seji katoliške ljudske stranke, ki se je vršila pred avdiijenejo. Vsi govorniki so s posebno vneto govorili o potrebi pomirjenja in dolžnosti katoliške ljudske stranke, da ona poprime iniciativo. Iz tega je razvidno, da so bili gospodje že preparirani za nalogo, ki se jim je naložila. Sedaj pa jim treba še, da se pripravijo na — fiasco, ki jih čaka. Če ne verujejo nam, pa naj čitajo govor, ki ga je imel v Leibnitzu najnogočnejši mož med opozicijskimi Nemei, gosp. Herman Wolf! Ta gospod je rekel, da miru ne bo dotlej, dokler ne bo nemščina **državni jezik**. Ker pa so Slovani že toliko dozorili, da ne bodo nikdar več mislili na to, da bi si za tako ceno odkupili mir in da ne privole nikdar v to, kar postavlja gospod Wolf kakor neizogibni pogoj za mir, potem naj bodo le gotovi nemškonservativna gospoda, da njihova pravna akeija pade v vodnjak, kjer jo potopimo neusmiljeno. Slovan je ustvarjen za mirno kulturno delo in ni ustvarjen za boj, ali če mora biti boj, pa bodi boj! Toliko samozavesti je menda vendar že v avstrijskih Slovanih, da se ne dajo žive pokopati niti od pretenzij Nemecev, niti ne od namišljenih koristi države. Ako nas morejo, naj nas agonobe se silo — ali da bi sami izvršili takov čin samoponizanja, to pa nikdar ne! In tudi ne na ljubo lepim očem nemških konservativcev! In če bi naši poslanci mislili drugače: potem pa boj — tudi njim!

Pravda v Belemgradu. Celo slovanske in velika pospeševaljica vseh Milanovih pod — jetij, celo glasovita «Neue Freie Presse» ne more drugače, nego da konstatuje, da prvi trije dnevi razprave radi «atentata» in «veleizdaje» so napravili najnepovoljniji utis, da pričem ni dati nikake vere, in da je veliko verjetnejše to, kar trde obtoženci, ki vsi izpovedujejo lepo, dosledno, jasno in prepričevalno!! Sploh da ti trije prvi dnevi napravljajo utis, da ni nikake zveze med «atentatom» Kneževića in «veleizdajo» Pašića in tovarišev, to je, da le-ti niso naročili «atentata», ampak da se hoče le porabiti prilika, da uničijo zaprte radikale. Jedina obtoževalna priča je prav za le za prav napadalec Knežević, a še ta je že trikrat premenil svoje izpovedi. In na podlagi takega pričanja

hočejo uničiti ekzistenco pošteniakov in njih rodbin! O, uboga justica srbska, kako žalostno ulogo moraš igrati pred svetom!

Domače vesti.

Sadovi primorskega zistema. O obeh junakih, »dru.« Codermazu in Andreju Corsigu, katera so te dni — seveda s primernim spremstvom — odveli v Innsbruck, da ju postavijo pred tamošnje porotnike, ki naj bodo sodili o njih politični kvaliteti, poroča »Adriatische Post«, da so njih goriški somišljeniki poskusili vse možno, da bi izvedeli uro, ko nastopita svoje častno potovanje. Namerjali so, da obema junakoma uprizore ovacije, kar pa je preprečila pozornost oblasti. Pravda utegne spraviti na dan jako interesantnih stvari, ki pokažejo marsikatero goriško kapaciteto v jako — čudni luči. Codermaz in Corsig sta — kakor že kažeta njih imeni — Italijana najčisteje krvi in direktna potomeca ustanoviteljev Rima.

Tem opazkam v »Adriatische Post« pristavljam mi še to: in take prikazni nam vzgaja — primorski zistem!!

Na grobovih. Sree se nam je krčilo žalosti, ko smo čitali v »Piccolu« opis kanoničnega potovanja mons. Sterka ob obalah tužne Istre, na Buiščini. Tužno zares! Kajti, če se tudi ne oziramo na kanibalska sramotenja na adresu milega našega jezika: grdnje, kakoršnjih more biti zmožen le zastopnik dvatisočletne — kulture, pa zvenijo iz dopisa v »Piccolu« glasovi zmage lahonske stranke v tako krepkih akordih, da nas boli v dušo. Razmere so se tamkaj res strašno poslabšale v zadnjem času. Bati se moramo, da na Buiščini stojimo na grobovih naše narodnosti, ako ne pride kmalu odrešenje. Stariši še govorijo izključno slovenski, mladina ume oba jezika, a govori rajši italijanski, učenci pa, vzgojeni (?) v laških šolah, ne umejo več niti besedice materinega jezika. To mora biti žalostno rodbinsko življenje! Kaki čuti morajo navdajati očeta in posebno mater, ko vidita, da njuna beseda se ne umeva več niti pri lastni krvi, da ju lastna deca niti ne umejo! To je grozno. Skrajni čas je že, da kompetentni krogi poklonijo svojo pozornost tem zapuščenim krajem, da nam vrta družba sv. Cirila in Metoda ustanovi v teh krajih šol, kakoršnjih potrebuje narod in da tudi duhovna gospoda stori svojo dolžnost povsod, kjer še ni bilo tega do sedaj. Ona inoletna duhovna gospoda, ki so deležni hvale »Piccolo«-ve, naj ne pozabijo nikar, da velja tudi za dotične kraje na Buiščini, kar velja za vso Istro: kjer mej hrvatsko-slovenskim ljudstvom umira narodnost, tam ginevata tudi verski čut in javna morala. Naj gledajo torej, da ne bo prepozno.

Jesenski cvetovi. Komaj da je sezona začela vzbujati se iz poletne odrevenelosti, da se je ženski čar jel vračati iz sloviti kopelji in letovišč ter je jela pojemat morska kača: pa so prihodnji dogodki že kalejdoskopično silijo ljudem okolo novin, tintnik se spreminja v pandorino pušico in neverjetnost postaja resnica, kakor n. pr. modra pola za nekega visokega gospoda, ki se je istej (modri pol: namreč) peljal nasproti preko Predela. Z veselo zavestjo, da smo radi na steno slikane modre pole še pravočasno ubežali svinčniku gospoda državnega pravdnika, se obračam sedaj do primorskih Slovanov, katerim se iredentizem — v pravem pomenu besede — utepava in ki se morajo hrabro oraniti, da jih iz dobrih Avstrijcev ne spremene s krvijo in železom v — fanatične iredentovee! Ali vsa zanemarjenja in vsa odrekovanja najpravičnejših zahtev ne morejo Slovanov Primorske ugnati v kozji rog, ker tudi za njih mora biti enkrat pri kraju doba pritiskanja na steno. Odveč bi bilo, ako bi hoteli jemati na jezik drobtine Pajer-Goëssove »spravne politike«, marveč prestopam z odločnim tempi passati k vitezu Blažu Lenasu z Razdrtega, ki baje nosi v svoji glavi načrt, kako v prihodnjem zasedanju državnega zbora se svojimi govoranejiami goriške Slovence popihne preko mej regione giulia tja na Kranjsko in sicer preko Nanosa.

Po »Adriatische Post«.

Kongrua. Na tožbo vikarjev Evgena Jordana in Eduvarda Strekelja, da se jima kongrua popolni, oziroma določi z 600 gld. in tudi doplača za dosedanj čas, je o. kr. državno sodišče spoznalo,

da je ministerstvo dolžno plačati tožnikom pravne stroške vsakemu v znesku 50 gld.

Za zastavo pevskega društva »Kolo« je nabral g. B. Čenčur v krčmi konsumnega društva 3 K 10 st. Srčna hvala.

Bralno in pevsko društvo »Slavec« v Rimanjih priredi dne 24. t. m. veselico pod milim nebom. Vspored priobčimo pravočasno.

Dirka »Zveze slovenskih kolesarjev« z Reke v Ljubljano dne 3. t. m. se je vršila primerno ugodnemu vremenu prav povoljno. Štartalo je 9 dirkačev, ki so odpeljali z Reke ob 5 uri 16 min. zjutraj. Prvi je došel na cilj v Ljubljano gosp. Grassi (klub slov. bic. Ljubljana) ob 10 ur. 4 min.; prevozil je torej 127 km dolgo progo v 4 urah 48 min. ter vozil povprečno 26 1/2 km na uro. Skoro uro pozneje je došel kakor drugi gosp. Ivane (klub dol. bic. Novo mesto) v 5 urah 43 min. 39 sek.; tretji gosp. Bončar (klub Ilirija) v 5 urah, 44 min. 9 sek. V maksimalnem vožnem času 6 1/2 ur sta došla še dva dirkača na cilj in sicer gosp. Strnad (klub Ilirija) v 5 urah 44 min. 25 sek. in gosp. Kubelka (klub Ilirija) v 6 urah 15 min. 55 sek., ter si tako prisvojila časovne kolajne, dočim je dobil prvi (g. Grassi) kakor darilo Styria-kolo v vrednosti 340 kron ter častni naslov: Prvak zveze slov. kolesarjev za leto 1899/1900 — drugi (gosp. Ivane) potno uro budilko v vrednosti 60 kron in tretji (gosp. Bončar) tintnik v vrednosti 40 kron. Gospod Grassi se je pokazal izbornega dirkača ne samo na dirkališču, kjer je odnesel že več prvih in drugih daril, temuč tudi na distančni vožnji. Kdor pozna pot z Reke do vrh planinskih rid, ta mora priznati, da ni malenkost s 101 prenosom voziti tako hitro skoro 80 km jednomer navzgor. — Na cilju je čakalo mnogo radovednega občinstva, osobito kolesarjev, ki so došli dirkače navdušeno pozdravljali. S posebnim zadovoljstvom moramo konstatovati, da se je izvršila dirka brez najmanjše nezgode, za kar gre posebna zahvala političnim oblastvom, ki so dirgiralu orožništvo na pot, da skrbí za red. Želeti bi bilo le, ko bi se tudi skrbelo, da bi bili nagaživi psi zaprti ali priklenjeni o takih prilikah.

Zvečer se je v prijazni švicariji priredil »zabaven večer«, dirkačem v čast, o kateri priliki je zvezni predsednik, gosp. Rudolf Vesel, razdelil dirkačem zaslužena darila. Zbralo se je mnogo šport ljubečega občinstva in »Slavec« je skrbel za vsestransko zabavo, zapevši mnogo lepih pesmi, izmed katerih je najbolj ugajala »Kolesarska« (zložil gosp. Bartl, nadučitelj v Čmartnem pri Sitiji).

Pravda Ducati-Tržaška občina. Te dni se je dostavila strankama razsodba višega dež. sodišča, izdana vsled utoka občine. Rečeno sodišče je znižalo svoto, katero ima plačati občina Ducatiju, na 22.817 gld., razven tega mu ima povrniti skupaj 2225-65 gld. na stroških. Nekaj se je torej doseglo z utokom, ali to, kar ima občina plačati sedaj, je še vedno prav čedna svotica.

»Pri čem smo!« Na zaključku članka, ki smo ga prinesli pod tem naslovom v zadnjih treh izdanih, je po neljubi pomoti izostala nastopna opazka uredništva tega lista: »S tem znamenitim člankom je »Slov. Svet« posegel vnovič v razpravo, ki se je bila vnela med »Edinostjo«, »Czasom« in »Politiko« radi razmerja med Jugoslovani in sedanjo večino državnega zbora.«

Toliko v pojasnilo čitateljem, da bodo vedeli, da je članek »Pri čem smo!« posnet iz »Slovenskega Sveta«. To smo morali zabeležiti tem bolj, ker je bilo v članku tudi nekaj pohvale na — našo adresu.

Za plačevalce osebne dohodnine. V smislu § 217 zakona 25. oktobra 1896, drž. zak., se javno naznanja, da je en izvašek za leto 1899 izdanih plačilnih nalogov za osebno dohodnino glede davkoplačevalcev za cenilni okraj št. 1 Trst-mesto in za cenilni okraj št. 2 Trst-okolica od dne 14. do 27. septembra 1899 v sobi št. 99 na tukajšnji davčni administraciji o uradnih urah od 9 predp. do 2 pop. davkoplačevalcem osebne dohodnine rečenih cenilnih okrajev izložen na ogled.

C. k. r. davčna administracija.

Trst, dne 11. septembra 1899.

Dražbe premičnin. V sredo, dne 13. septembra ob 10. uri popoldne se bodo vsled naredbe tuk. o. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Cassa di Risparmio št. 6, hišna oprava; v ulici Kolonja št.

6, železnine; Verdela št. 436, vol; v ulici Chiozza št. 14, hišna oprava in šivalni stroj; Škala Sv. Luigi št. 2, bicikelj; v ulici Capnano št. 9, hišna oprava.

Žalosten vzgled. Z Lloydovim parnikom »Pandora« se je vrnila včeraj iz Brazilije Urša Perko z sedmerico otrok. Pred leti se je bila s soprogom podala v Brazilijo, a sedaj ji je mož umrl in ona je ostala brez zaslužka in gmotnih sredstev. Najstareši otrok ima 15 let, najmlajši pa 2 leti. S pomočjo našega konzulata v S. Paolo so nesrečno družino prepeljali v Trst na državne troške, od tu pa so jo odgnali v domačo občino.

Izkušnje te nesrečne družine naj bi služile v svarilo onim lahkomisljenim ljudem, ki zapuščajo rodno zemljo ter hitijo v daljne kraje za neko neznano srečo: navadno pa najdejo le trpljenje in sramoto.

Lloydov parnik »Cleopatra« prispe jutri v jutro iz Aleksandrije ter se poda v lazaret pri sv. Jerneju. Na krovu ima 37 potnikov.

Prvi oblaki v mladi sreči. 16-letna Adaleja Fanelli iz ulice Molino a vento št. 16 je prišla sinoči na rešilno postajo iskat pomoči, ker jo je malo prej nje ljubeček pošteno natolkel. Torej to niso bili samo oblaki v mladi sreči, ampak bila je tudi — toča.

Požar. Sinoči ob 10. uri se je v Leustekovi trgovini z živili v ulici Farneto št. 8 pojavil požar, ki je nastal, kakor pravijo, vsled tega, da je nekdo vrgel v stran gorečo užigalnico. Po napornem delu, ki je trpelo celo uro, se je gasilec posrečilo premagati ogenj. Škoda, ki je pokrita z zavarovanjem, še ni določena.

Ponesrečil na delu. 37-letni Emil Falsari iz Škorklje št. 262 je delal na neki ladiji. O tej priliki je padel nanj neki hlood, ki ga je precej težko poškodoval. Na rešilni postaji so mu podelili prvo pomoč.

Zgubljeno. Zlat križec je zgubila neka gospeca minolo nedeljo popoldne na vrtu »Narodnega doma« v Barkovljah. Dotični, ki ga je našel, naj bi ga oddal v pisarni »Delavskega podpornega društva«.

O Levčevem „pravopisu“.

(Dalje.)

Točka 231. — Modre? — Meniš Ti, da pomeni ta izraz ono, kar talijanski: il savio, švabski: der weise? — Ne; Slovence pravi razumnemu, izkušenemu in zvedenemu možu, da je moder človek, in rabi vsele določni pridevnik modri za samostavnik; boljši pisatelji to spoštuje. Sicer pa je po pridevniku moder pravilno izvajan samostavnik modree, hrvatski: mudrac, — no, tudi priprosti Hrvat govori rajši mudar čovjek, — ali nikdar ne modere, celo pa ne modre, saj v končnem zlogu r nikdar samoglasnik ni, — in kaj modere pomeni, utegne g. profesorju povedati vsaka slovenska pasteričica.

Točka 240. — Piši (pridevnikom) v ednin-skem dajalniku in mestniku ženskega spola vsele končnice i, a ne ej!! To je povsem napačen, kriv nauk, in se sklicuje celo na prevesno večino najboljših slovenskih pisateljev! Kako je to mogoče? — Sicer pa je g. profesor sam sebi v protislovju s točkama 260. in 277.

Ej da, stalno, nepremično in neovržno pravilo nam je, da sklanjamo možke in osrednje pridevnike po vzgledu osebne zaimke: on, ono, njega, ženske pridevnike pa po vzgledu osebne zaimke: ona, nje ...

No, na kaj naj še opira svoj krivi nauk?

Točki 251. in 252. — Pridevnika: krepak in čist imata v stopnjevanji poleg dalje tudi krajšo obliko: krepči, čišči... posebno na Notranjskem in Primorskem.

Točka 281. — Kakoršen, kolikoršen — napačni obliki?! Zakaj? saj sta vendar obrazovani po kako, kakor, kakoršen... koliko, kolikor, kolikoršen... vsaj tako smo ju izvajali še pred jednim človeškim rodom in naši narazboriteji ovdašnji književniki so tako pisali; ej da, tu je bil g. profesorju vzorom takozvani konjanjeviški učenjak, ki pa nikakor ni veren, kajti on opira svoj nauk vse v prek na fonetiko in na etimologijo, in to mnogo-krat prav svojevoljno in drzno.

Točka 294. — V tej točki je potajil razbi-
striti nam, kako je to, da rabimo privedni delež-
nik sedanjega časa tudi za označenje dejanj čisto
minolega časa, n. p. Mletsko (beneško) gospodstvo
je rušilo evetoča dalmatinska mesta...?
(Pride še.)

Zlata vredna knjiga.

(Vzgoja in omika ali izvir sreče. Spisal Jožef Valenčič.)
(Zvršetak).

Zanimalo pa bo čitatelje »Edinosti« tudi dej-
stvo, da je pisatelj Jožef Valenčič rodom iz Istre.
Porodil se je namreč, kakor sin kmetskih starišev,
dne 10. marca l. 1858. v Javorju, v pol. okraju
Volosko, v občini Podgrad. Vzlie nedostatni ljud-
ski šoli, kjer je prevladovala nemščina in italijan-
ščina, se je popel Valenčič z lastno vztrajno prid-
nostjo do prilične omike. L. 1878. so ga vzeli v
vojake; služil je v 22. pešpolku v 11. stotniji, je
postal — kakor najboljši učenec podčastniške šole
— že v petem mesecu korporal. Kakor četovodja
se je udeležil okupacije Heregovine ter bil v ognju
pri Volčjem Zobu, Visoki Gorici in na črnogorski
meji pri Begovem koritu. Dosluživši vojaško dolž-
nost, se je vrnil na očetovski dom, a radi domačih
razmer je vstopil že l. 1883. k orožništvu, kjer je
ostal do l. 1896. Služil je torej 16 let aktivno v
vojakih ter bil nastavljen na orožniških postajah v
Valeju, na Krku, v Malinski, v Bujah, Poreču,
Vižinadi in Matavunu. Postal je orožniški straž-
mešter. Popustivši naporni poklic, je šel na Dunaj,
kjer je postal vodja trgovske filijale ter se več
časa nadalje izobraževal. V tem času je spisal tudi
svojo knjigo, ki jo izdal v Ljubljani, kjer živi se-
daj stalno. — G. Valenčič je vzlie zdreli starosti še
vedno mladeniško idealen in za svoj mili narod z
vrelim sreem vnet mož. Kakor tak pa je mogel
napisati toli lepo knjigo kakor je »Vzgoja in omika«.
Naj bi našla prav mnogo naročnikov*) ter rodila
tiste zdrave in koristne sadove, kakoršnjih se na-
deja gospod pisatelj! Quidam.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

New-York 12. Reuterjeva pisarna javlja iz
Venezuele: V Ponce došli parnik »Philadelphia« je
donesel nastopno vest: Revolucija se širi. Avtorita-
teta vlade pojema. General Castro zapoveduje
10.000 mož. Vršil se stroga cenzura. Pošiljatve po
pošti se kar odpirajo. Osebe, ki zapuščajo deželo,
se nadzorujejo strogo.

London 12. Več oseb stoječih v javnem
življenju Londona, delujejo na to, da bi se v ne-
deljo v parku Hyde priredil pojav simpatije za
Dreyfusa. Več večih angleških tvrdk so opustile
svojo udeležbo na svetovni razstavi v Parizu. Jed-
den, kraljevih komisarjev v Newcastleu za pariško
razstavo je izjavil, da noče več imeti ničesar opravi-
titi s to razstavo, dokler ne rešijo Dreyfusa z vs
častjo. (To delajo židovski milijoni, da kar pokajo
— bombe. Op. ured.).

Pariz 12. »Matin« javlja, da je policija za-
parla dve osebi, ki so zaprte v ulici Chabrol pre-
srebljala z živili. Zaplenili so velike množine živil.

Pariz 12. Zola protestuje v »Aurori« proti
razsodbi, izrečeni v Rennesu. On zagotavlja, da je
v januarju leta 1898 izvedel na gotov način, da
je Esterhazy izdajalec. Leta je izročil Schwarzkop-
penu mnogo dokumentov in tudi takih, katerih je
pisal on sam. Vsa zbirka teh dokumentov se nahaja
v Berlinu. Vlada naj se potruži, da se jej vrnejo
ti dokumenti. Ako vlada ne stori tega, bomo na-
daljevali boj. Moja pravda se zopet prične v Ver-
sailles dne 23. novembra. Ako se ne bo vršila
pravica, bo imel Labori tam svoj govor, katerega
ni imel v Rennesu in se ne bo bal, da bi mu
škodoval, kajti jaz sem pripravljen poplačati z svojo
svobodo in svojo krvjo.

*) Knjigo razpošilja pisatelj sam ali pa narodni knjigo-
tržec Lavoslav Schwenker v Ljubljani. — Stane 1 gld.
80 novč.

Velika zaloga solidnega pohištva in tapecarij

od

Viljelma Dalla Torre v Trstu

Trg S. Giovanni hiš. šte. 5 (hiša Diana).

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo!

Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih cenah
za enkratno insercijo se plača po 1 nč. za besedo; za več-
kratno insercijo pa se cena primerno zniža. Oglasi za vse
leto za enkrat na teden stanejo po 10 gld. ter se plačujejo
četrtletnih antecipatnih obrokih. Najmanjša objava 30 nč.

Posredovalnica za potovanja.

Alojzij Mozetič

Piazza Negoziante 1.
daje pojasnila za vsa-
koršna potovanja in
sprejema predplačila za obisk svet. razstave v Parizu l. 1900.

Zaloga krompirja, zelja in fižola.

Vatovec Jak.

ulica Vienna številka 5
ima zalogo krompirja, zelja
fižola in drugih pridelkov

Razprodava na debelo.

Zaloga olja, mila in kisa.

Vatovec Anton

Ulica Torrente št. 26.
Prodaja olja, mila in
kisa na drobno in de-
belo. Naročila izvršuje točno.

Krčme.

Jurković Mate

ulica Carintia št. 25
toči izvrstno črno in
belo istrsko vino ter
ima dobro domačo kuhinjo.

Jak. Perhauc

Via Aequedotto šte. 8
Zaloga vsakovrstnih vin in
boteljk. Postrežba točna,
cene zmerne.

Pirih Ivan

Via Media št. 3., krčmar, toči črna
in bela vina in pivo prve vrste
kuhinja izvrstna, cene zmerne.

Lozić Jurij

Androna S. Lorenzo (za magistra-
tom). Zaloga pristnega dalmatin-
skega vina po najnižjih cenah.
Razprodaja od 5 litrov naprej. Na
zahtevanje se pošilja na dom in na deželo.

Obuvala.

Stantič Josip

„pri Pepetu Kraševcu“
na Rožariju poleg cerkve
Sv. Petra pod ljudsko
šolo, ima veliko zalogo obuval. Sprejema tudi naročila.

Rehar Peter

ulica Riborgo št. 25. Velika
zaloga in delavnica vsako-
vrstnega obuvala po naročbi.

Trgovci.

Nazarij Grižon

Via Giulia 64 prodaja
vsakovrstnih jestvin, ko-
lonijalnega blaga in olje

Ant. Furlan

Piazza S. Francesco št. 2. Pro-
dajalnica jestvin in kolonijal-
nega blaga. Postrežba točna.

Abram Fran

Via S. Francesco št. 22.
Trgovci z dogumi in so-
darski mojster, izdeluje vsa-
kovrstne sode in posodo. Delo solidno, cene zmerne.

Jak. Perhauc

Via Stadion št. 20, pekarna
in slaščičarna, sveži kruh
večkrat na dan, prodaja
moke. Vsprejema tudi domač kruh v pečivo. Postrežba točna.

R. Kolar

na oglu ulice Geppa in delle Poste
Nuove, prodaja kolonijalno blago
delikatose, likere itd.

Marija Čokelj

na Korzu št. 8. pripo-
roča slav. slovenskemu
občinstvu svojo prodajal-
nico, v katerej se dobiva po primerni ceni vsakovrstno blago,
zlasti perilo za gospode in gospe, narejene obleke za gospe
in otroke. V istej zalogi ima na razpolago vsakovrstne po-
trebščine za gospe. Postrežba je točna in cene nizke.

Anton Šorli

priporoča svoji kavarni
Commerce in Tedesco, ki
sti shajalisci Slovencev.
Na razpolago so vsi slovenski in mnogo drugih črnihkov.

T. Zadnik

Via S. Francesco šte. 16, mesar,
postreže z vsakovrstnim mesom po
zmernih cenah. Na željo pošilja
na dom.

I. Tavčar,

krojač Via delle Beccherie šte. 6,
priporoča se slovenskemu ob-
činstvu.

Fran Hitty,

Via Barriera vecchia št. 13,
prodajalnica vsakovrstnega ma-
nufakturnega blaga in drobnarij

Na zahtevanje se pošiljajo vzorci tudi na deželo.

Novak Mihalj,

trgovci, ulica Sv. Ca-
tarina št. 9., priporoča
svojo zalogo kolonijal-
nega blaga na debelo in na drobno. Razpošilja na deželo
proti povzetju.

Tržaškimi slovanskimi družinam na znanje.

Podpisna si vsajam naznaniti da sem odprla
u ulici Alessandro Volta št 1, V. nadstr.
delavnico

za vsakovrstne konfekcije ženskih oblek, kakor
tudi za prirejanje raznovrstnega perila za gospe
in gospode.

Obljubujem točno postrežbo in poštene cene.

Udana

Terezija Cvelc.

Zanimiv oglas kolesarjem

kolo iz tovarne

Johann Puch iz Gradca

ustanovitelja industrije za kolesa,

je najbolje kolo sveta

L. Colobig v Trstu,

Via del Torrente šte. 10.

Jedini in glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in spre-
jemnice, žimice in peresnice, ogledal in železnih
blagaj, po cenah, da se ni bati konkurence.

Spiritus sinapis compositus

ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd.
Steklenica z navodilom stane le 20 nč.
ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST

Paziti na ponarejanja.

Tvrška M. AITE

Via Nuova, ogel ulice S. Lazzaro št. 8.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu in svojim
odjemalcem, da sem preskrbel svojo prodajalnico z
mnogobrojnim posvem novim blagom po brezkon-
kurenčnih cenah:

Raznovrstni perkal, moderno risanje, barve	
garantirane	po 15 nč.
Finil perkal za srajce	24 "
Oxford, barve garantirane	19 "
Francoski sateni	28 "
Piquet, barvan in bel za oblekeba	26 "
Perkalin za podloge vseh barvah	10 "
Blago močno za podloge vseh barvah	15 "
Blago za ženske obleke dvojna širina od 23 nč. naprej	
„moške obleke širina 150 cm.	90 "
Alpagasor ni za ženske obleke velik.	
izbor	50 "
Kotenina	13 "
„bela	21 "
Navidezno platno	15 "
Platno čisto laneno	22 "
„za rjuhe dvojna širina	45 "
Mušolin bel prve vrste	16 "
Chiffon za srajce	18 "
Srajce za gospode, velik izbor belih in	
barvane	90 "
Srajce za gospe	50 "
Moderel, zadnji kraj	60 "

Velik izbor

trakov, šipk, bordur, vzorci, svilne in različnih gar-
nitur ter vseh drobnarij za živilje in modistinje.
— Vsprejemajo se naročila možkih oblek po meri
in najnižjih cenah.

Velik izbor blaga za narodne zastave in na-
rodnih trakov po najnižjih cenah.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario šte. 2.

(šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in
slikah. Ilustriran cenik gratis in franko
vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali
železnico, brez da bi se za to kaj
zaračunalo.